

שרוליק שלי - שולמית קורן

היינו שרים שירי יום הולדת, וסוף סוף אוכלים מהגלידה ההיא. מעכשיו לא נוכל להזכיר לו את הגלידה והטיולים ההם, אבל אנחנו זוכרים.

שרוליק התגייס לצנחנים, והלך לקורס קצינים. היה ברור שזאת המשבצת שלו. אחרי הצבא התחתן עם גלילה. הזוג עבר לנצרת, שם נולדו ארבעת ילדיהם. הוא עבד שנים במפעל הפיס, וכשתם הפרק הזה בחייו, עבר לאפריקה, לניהול חוות - פרחים.

אמרתי לו: "איך זה שאתה נעשית חקלאי?" והוא ענה: "אני לא יודע חקלאות, אבל אני יודע לנהל" ואכן הוא מאד הצליח בניהול, והחווה פרוחה.

גלילה ושרוליק היו בין הראשונים שעברו להרחבה באשדות. הוא הרגיש שחזר לשורשים והיה מאושר מהצעד הזה. שרוליק היה דעתן, ולא היסס להשמיע דעתו בכל עניין. הרבה לא אהבו את זה, אבל הוא תמיד הלך עם האמת שלו.

באשדות הוא הקים את האורווה שלו. "על מה אתה מדבר?" שאלתי אותו, "כרכרות? אורווה? סוס?" והוא שיפץ את האורווה, שיפץ את החצר של האורווה עבור הסוס ובנה לאורווה גג רעפים חדש. הזמין שתי כרכרות מפולין ורקם תוכן ועלילה לטיולים הכפריים הנוסטלגיים ההם.

בכרכרות הסיע אורחים רבים בדרכי העפר של שדות אשדות, תוך שהוא מספר סיפורי ראשונים. זאת היתה חוויה נהדרת. משפחתי ואני זכינו לנסוע איתו לטיול שכזה.

הבניין שהיה אי פעם אורווה הפך להיות למעין בית קפה מיוחד, ומוקד לבילוי חברתי. היו לו מנויים קבועים שבאו לשתות קפה, לספר ולדבר. כל אורח התקבל בשמחה.

שרוליק קרא הרבה, וזה היה בילוי-זמן אהוב מאד עליו. הכל היה טוב, עד שהחלה שרשרת אירועים טראגית שמוטטה את היזמות מלאת המעוף הנפלאה הזו.

לא עבר זמן רב מהיום שבעיות פגעו באורווה ועד שבעיות בריאות התגלו אצל שרוליק. הוא נלחם, והיה נידמה שהוא מתגבר. חזר לאשדות מבית החולים ושוב אושפז, וכך מספר פעמים בשנים האחרונות, ולבסוף לא היה יכול יותר.

שרוליק הוא בן מחזור שלי. מחזור 1946. היינו חבורה גדולה ומאושרת של 24 ילדים, שעברו את תלאות הפילוג, את בית-ירח והמקצועי, ונישואו תמיד כקבוצה מלוכדת מאד. עם הצבא ועם שנות השירות, התחילה החבורה ניפרדת כל אחד לדרכו. בשנים הבאות, למרבה הפלא, עדיין לא הומצאו הרשתות החברתיות וכל שכרוך בהן, ואנחנו היינו עסוקים בעבודה ובלימודים, ולמעשה לא ידענו הרבה אחד על השני. וכך, פרקים שלמים בחייו של שרוליק, מגיוסו לצה"ל, ועד חזרתו לאשדות, נעלמו מידיעתי. כששרוליק וגלילה חזרו לאשדות, התחדש הקשר בינינו.

שרוליק, זו לא היתה הפתעה. היה תהליך הדרדרות מהיר. ידענו שיש בעיות בריאות, אבל לא חשבנו שהן כל כך קשות וכל כך קטלניות, כי שרוליק שלנו, של הכתה, של מחזור 1946 היה מלך הכיתה. הוא לא בקש את זה, הוא נולד לזה, והוא לא היה בין החזקים והגדולים; להפך, תמיד היה נמוך קצת, לעומת האחרים, אבל, זריז, אנרגטי, מלא קסם אישי, פנים נעימות, בהיר שיער ובהיר עיניים.

הוא היה מנהיג מלידה. בלי לצעוק ובלי כוח, פשוט נשמענו לו. החופש הגדול, שבימים ההם נימתח לו בעצלותיים ללא גבולות של זמן בשמש הקיץ, זימן לנו, הילדים, הרפתקאות אין קץ, כשלמטפלות לא היה מושג היכן אנחנו.

הלכנו לבריכה, צלינו לחם על מדורות קטנות, קראנו לזה "לחם שרוף", אוף, איזה מעדן, הלכנו לקטוף תירסים מהשדה, בישלנו אותם בסיר ענק ליד האקונומיה של חדר האוכל הישן. גנבנו מאשד חתיכות פרפין, והכנו מהן "נר-תמיד", הכנו "סוכריה" ממיץ לימון וסוכר, בבניין השלד הניצחי של בניין הספרייה של היום. כשהלכנו לקטוף תאנים, הוא הלך איתנו, אבל לא טיפס על העצים אלא ישב בצד. עלי התאנים גרמו לו אלרגיה חזקה. אנחנו חלקנו את שללנו איתו. ימי ההולדת שלו, היו ימי ההולדת הכי כיפיים. הניה הכינה גלידה בכד אלומיניום שהכיל כ-3 ליטר והגלידה הזו, שהיה בה כנראה יותר קרח מגלידה, היתה נושא לגעגועים מיום הולדת אחד לשני.

משה, היה לוקח אותנו על עגלה הנגררת בטרקטור, לבריכות בזור, לחגוג שם את יום ההולדת. שם, בין קני הסוף, האנפות והאגמיות,

שרוליק שלי - המשך...

אנחנו זוכרים את החיוך המאיר שלו, את קריאת השמחה שלו בפגישה איתו, את דיבורו השקול, את הקסם שנוצר בפגישה איתו, את טוב הלב שהפיץ, את החום האנושי ואת הפתיחות שלו. את המחויבות שלו לאמת ואת היותו אדם עם חזון, שידע לרתום אנשים לרעיונות שלו.

אמרתי כבר - מנהיג! שרוליק היה אחד כזה שנידלק לרעיונות ומבצע אותם. כמו: פרויקט האורווה והטיולים עם הכרכרות, כמו שיפוץ הקיר של אריק קורן, וכמו הסרט על מנחמיה. בטח יש עוד מיזמים ואני פשוט לא יודעת עליהם.

כולנו, כל בני הכיתה שלו, כואבים מאד את לכתו, ואת הסבל והכאבים שליוו אותו בשנים האחרונות. עצוב לנו כל כך לחשוב על אשדות בלי שרוליק. עכשיו הוא הגיע למנוחה. הוא מצטרף אל הניה ומשה, אל יאיר ואל יעקב. הוא עובר אל אגף הזיכרונות שלנו, ומותיר אותנו עצובים וחסרים אותו מאד מאד.

ינעמו לך רגבי עפרך שרוליק היקר.

שולמית קורן

